

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Höfler Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Egervári Éva jogtanácsos által képviselt Észak-alföldi Regionális Közigazgatási Hivatal alperes ellen gépjárműadó ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróságon 12.K.27.129/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. szeptember 24-én kelt 12.K.27.129/2007/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 12.K.27.129/2007/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint első fokú és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 7.000 (hétezer) forint kereseti és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A járműnyilvántartás szerint a felperes az üzemben tartója a ... forgalmi rendszámú személygépkocsinak (továbbiakban személygépkocsi), amelynek a tulajdonosa a felperes felesége, aki 1997 óta súlyos mozgáskorlátozott.

Az első fokú adóhatóság kötelezte a felperest - 2007. január 1-től meghatározatlan időre - a személygépkocsi után évi 11.000 Ft gépjárműadó megfizetésére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2007. április 24. napján hozott 03-927/2007. számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését a gépjárműadóról szóló

1991. évi LXXXII. törvény (továbbiakban Gjt.) 2. § (1) bekezdésében, 5. § f) pontjában foglaltakra alapította. Határozatát azzal indokolta, hogy nem a felperes felesége, hanem a felperes az adóalany, mivel 2007. január 1-jén ő szerepel üzemben tartóként a járműnyilvántartásban. A felperest - felesége súlyos mozgáskorlátozottsága miatt - adómentesség nem illeti meg.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Azzal érvelt, hogy az alperes érdemi döntése nem felel meg a Gjt. 5. § f) pontjában foglaltaknak, mivel felesége súlyos mozgáskorlátozottságára figyelemmel - tárgyi adómentesség miatt - nem kell gépjárműadót fizetnie.

A megyei bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és az alperes határozatát az első fokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, jogi álláspontja a következő volt:

A jogvita eldöntése szempontjából "döntő jelentősége" az adótárgynak van, amelyhez kapcsolódóan 2007. január 1-jei hatállyal a jogszabályi rendelkezések módosultak. A tárgyi adómentességnek két feltétele van: az egyik az, hogy a súlyos mozgáskorlátozott személy tulajdonába kell, hogy legyen a személygépkocsi, a másik pedig, hogy a személygépkocsi a törvényben meghatározott teljesítményt nem haladhatja meg. A felperes helyesen utalt a Gjt-t módosító 2006. évi LXI. törvény 94. §-ához fűzött indokolásra, mely szerint "a mentesség kizárólag azon gépjármű után biztosítható, ahol a kedvezményezett személy tulajdonjog és nem más jogcímen használja a gépjárművet". "Az eljárás során az alperes maga sem vitatta, hogy a fenti törvényi feltételek a perbeli esetben fennállnak, ezért a felperes házastársának tulajdonában álló tárgyi adómentes személygépkocsi után a felperes terhére adófizetési kötelezettség jogszerűen nem állapítható meg".

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérte annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását.

Az alperes azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Gjt. 2. § (1) bekezdésében, 5. § f) pontjában foglaltaknak, téves jogértelmezésen alapul. Mentesség csak adóalanyra vonatkozhat, adóalanyiség hiányában mentesség nem érvényesíthető, ezért határozata megalapozott és törvényes döntést tartalmaz.

A felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Gjt. 1. § (1) bekezdése szerinti általános rendelkezés értelmében a belföldi érvényes rendszámtáblával ellátott gépjármű után gépjárműadót kell fizetni. (Ez azt jelenti, hogy az adótárgy, azaz a gépjármű, a személygépkocsi adóköteles.)

Az adóköteles adótárgy után az adóévre járó adót az adóalany köteles megfizetni (Gjt. 2. § (7) bekezdése). Az adó alanya pedig az a személy, aki a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény alapján vezetett járműnyilvántartásban az év első napján üzemben tartóként, ennek hiányában tulajdonosként szerepel (Gjt. 2. § (1) bekezdése). Adóalany lehet tehát az üzembentartó és a tulajdonos is, ez utóbbi azonban csak akkor, ha a járműnyilvántartásban nem az üzembentartó, hanem ő szerepel.

A perbeli esetben üzemben tartóként a járműnyilvántartásba a felperes került bejegyzésre, ennél fogva kizárólag ő minősíthető adóalannak.

A Gjt. 5. § f) pontja értelmében mentes az adó alól "a súlyos mozgáskorlátozott személy, vagy a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú személyt szállító, vele közös háztartásban élő szülője, nevelőszülője, mostoha- vagy örökbefogadó szülője tulajdonában lévő egy darab, 100 kilowatt teljesítményt el nem érő személygépkocsi, ide nem értve a személytaxiként üzemelő személygépkocsit. Ha a mentességre jogosult tulajdonában több személygépkocsi van, akkor a mentesség kizárólag a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár." E törvényi szabályozásból következően a mentesség kizárólag a tulajdonosra vonatkozik, az üzemben tartóra nem.

A felperes, aki üzemben tartóként adóalannak minősül, nem felel meg az adómentesség Gjt. 5. § f) pontja szerinti törvényi feltételeknek, mivel nem ő a gépjármű tulajdonosa és nem súlyosan mozgáskorlátozott, ezért az adóalany felperest az adómentesség nem illeti meg.

Adómentesség csak adóalany tekintetében és csak a törvény alapján fennálló adókötelezettség kapcsán értelmezhető, és kizárólag a törvény által szabályozott körben alkalmazható. Azt a személyt, aki nem adóalany, nem lehet mentesíteni az adófizetési kötelezettség alól, mivel nem adóalany, ezért nincs is adófizetési kötelezettsége.

Utal egyben a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a törvény indokolása nem jogszabály, de az a perbeli esetben egyébként sem támasztja alá a megyei bíróság jogi álláspontját. A 2006. évi LXI. törvényhez fűzött indokolás ugyanis kifejezetten utal arra, hogy a törvény egyrészt pontosítást tartalmaz a gépjármű adóalanyának személyére, másrészt a súlyos mozgáskorlátozottsághoz kapcsolódó mentességet szűkíti mind alanyi, mind tárgyi vonatkozásban. Az alperes helytállóan hivatkozott egyébként arra is, hogy - a jogerős ítélet indokolásában megállapítottakkal ellentétben - érdemi döntésében nem állapította meg, hogy a felperes esetében a mentesség törvényi feltételei fennállnának.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet - a Pp. 275. (4) bekezdése alapján - hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az első fokú- és felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezések a 6/1986. (VI.26.) IM rendeletet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapulnak.

Budapest, 2008. december hó 5. napján

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró